

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1601. usque ad annum 1605

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118790

§. 14. Joannis Friderici Lummi mors.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67204)

hæresis, supposito duntaxat Remondi nomine a Ludovico Richeomio Jesuita conscriptam fabulentur: attamen in nullo Scriptorum hujus Societatis Catalogo hoc opus præfato Patri vindicatur, cum tamen hujusmodi Collectoribus, quod quandoque alienos libros adscripserint suis, non autem quod proprios suis Scriptoribus abjudicarint, vitio vertatur. Ceterum Calvinistæ grave vulnus sibi ab hoc Authore inflictum non modo dicerent, sed etiam hujus viri captivitate ac carcere ulciscerentur, a quo sese mille aureorum lytro redimere cogebatur. Scripsit præterea librum *de Antichristo*, necnon contra fabulam ab hæreticis male confarminatam de Joanna Papissa quam tam solide confutabat, ut a Justo Lipsio æquo rerum Judice, aliisque magni nominis Auctoribus promeritas retulerit laudes. Testatur etiam Aubertus, quod opus suum *de ortu hæresis* moriens imperfectum reliquerit, illud vero Franciscus ejus Filius ac doctrinæ hæres perferit.

Sæc. XVII.
A. C. 1602.

§. XIV.

Joannis Friderici Lummi mors.

Præfati Viri fatum sequebatur obitus *Miræus*
Joannis Friderici, qui a Pago *Lum-Script.*
men ditionis Leodiensis Haffeletum in- *Sæc. XVII.*

R 5

ter

Sæc. XVII. ter & Diesteimium fito *Lummius* dicitur
 A. C. 1602. batur. Is inter pietatis exercitia,

quieta Musarum otia Magistro Nicolae
 Eschio liberaliter educatus anno ætatis
 suæ vigesimo quinto Sacræ militiæ no-
 men dedit, brevique tam præclara in-
 nocentiæ ac doctrinæ specimina præ-
 buit, ut Sacrarum Virginum, quas *Vir-
 ginas* appellant, Antverpiæ Parochi
 ac Director nominaretur. Exortis vero
 ibidem tumultibus ob Religionum dissen-
 dia Leodium secessit, ubi aliquot annos
 moratus est: reddita autem pace, re-
 que Antverpia a Catholicis recuperata
 ad pristinum munus rediit, quo etiam
 non sine ingenti nominis sui laude,
 copioso animarum proventu functus est
 usque ad supremum vitæ suæ diem.
 Obiit autem Vir sanctus, paupertati
 amans, semperque annos æternos non
 horrendum judicii diem in mente
 habens anno ætatis suæ sexagesimo
 nono, in præfatarum Virginum Templo
 sepultus. Posteris reliquit *de extremis
 Dei judicio & Judæorum vocatione* libros
 duos Antverpiæ & Venetiis editos
 præter *Thesaurum Christiani hominis* et
D. Augustini Scriptis erutum, ac Planti-
 nianis literis Antverpiæ anno Domini
 millesimo quingentesimo octogesimo
 octavo excusum. Scripsit etiam *Ap-
 ologeticum adversus eos, qui Viros Eccl-
 e*

siasticos

fasticos hæreditate privant: Plura alia ingenii sui monumenta recenset Valerius Sæc. XVII. A. C. 1602.

§. XV.

Antonius Covarruvias morte sublatus.

Non minus celebrem sese reddebat Antonius Covarruvias patria Toletanus, qui adolescens ingenio & industria valens, sine Magistro Græcas literas tanto tamque celeri profectu didicit, ut Hispania suo ævo nullum in his literis magis versatum numeraret: Sacrationibus postea disciplinis addictus præprimis Jurisprudentiæ tam Sacræ quam profanæ vacabat, illamque prima Doctoratus laurea decoratus Salmanticæ publice per plures annos tradebat, non sine ingenti Auditorum applausu ac proventu. Instante autem Synodo Tridentina a Philippo II. Rege Catholico ad eandem sedente Paulo IV. unacum Fratre suo Didaco Episcopo Civitatenfi decernebatur, inde vero re-
dux in concinnandis variarum Resolutionum libris egregiam eidem Fratri suo operam impenderat, crescente autem nominis sui fama Regius intimi Castellani Consilii Senator renuntiatus ob eminentem doctrinam cum rara memoriæ felicitate conjunctam instar omnium unus erat Regi, absdubio ad altiores etiam

Schottus & Antonius Bibl. Script. Hisp. Miræus l. c.